

Nove jasenovačke laži: žive i nedavno umrle osobe na popisu

Jasenovački lažni popis pokazuje kako se Hrvatima ne pripisuju samo srpski, talijanski, njemački i partizanski zločini već im se zločini i izmišljaju. Kakvi su to ljudi koji na takao podmukao način blate vlastiti narod?

Piše: NIKOLA BANIĆ

Na mrežnome jasenovačkom popisu nalazi se i Milan Mirkajlović, sin Predraga, rođen 1939. godine u Staroj Krivaji i navodno ubijen u Jasenovcu 1942. godine. Po tim podatcima i on spada u tisuće srpske djece koja se navode kao žrtve Jasenovca. Jesu li ovi podatci o ubijenoj trogodišnjaku još jedna u nizu tužnih priča o nevinome dječjem životu izgubljenom u Jasenovcu? Naravno da ne – ti su podatci (ne)obična laž. Naime, ako se na tražilici podataka o pokojnicima na području grada Zagreba dostupnoj na mrežnoj stranici <http://www.gradskagroblja.hr/default.aspx?id=382> unesu podatci za spomenutoga Milana Mirkajlovića, može se vidjeti da je umro kao Silvestrovo 2004. u dobi od 65 godina te da je na blagdan Presvetog Imena Isusova 2005. godine pokopan na groblju Markovo polje. Prema onome što se ne vidi u korisničkom sučelju, ali se vidi ako se izravno čitaju tehnički XML podatci koje mrežna stranica groblja dohvaća i što će upućeni dobro razumjeti, imena oca i majke su Predrag i Smilja. Moguće je vidjeti i neke druge podatke, primjerice da je bio rimokatolik, što impliciram da vjerojatno nije bio ni Srbin kao što piše kod dvojice Milana Mirkajlovića u jasenovačkom popisu itd. Samo tim jednostavnim pregledom ostvareno je podudaranje u imenu, prezimenu, godini rođenja i imenu oca. Za idealno podudaranje nedostaje još samo podudaranje u mjestu rođenja koje tražilica pokojnika ne navodi. Međutim, Zagreb je velik grad pa se ovakve informacije

moгу doznati već i jednostavnim raspitivanjem kod bližih ili daljnjih poznanika i rođaka, slanjem elektroničkih upita, uvidom u crkvene knjige, pregledom odgovarajućih novinskih napisa itd., samo mašta je granica. Pažljivim traženjem informacija ne samo da se može potvrditi da je Milan Mirkajlović pokopan na groblju Markovo polje zaista bio rođen u Staroj Krivaji, već je moguće doznati i ime njegove žene, u kojoj je bolnici umro, itd. Ti podatci nisu važni za ovu priču, ali zanimljivo je spomenuti što se sve može doznati upornijim i detaljnijim pretraživanjem. Ovdje se znači radi i o podudaranju mjesta rođenja pa više nema dvojbe da je navođenje Milana Mirkajlovića kao žrtve Jasenovca laž – obična ili neobična – ali ipak laž. Je li pretraga podataka o grobljima ili traženje i na alternativnim mjestima kao što su crkvene knjige novi i sofisticiraniji pristup problemu mrežnoga jasenovačkog popisa? Naravno da nije, radi se o toploj vodi. Naime, već je Tomislav Lipak u jednome od članaka objavljenih u *Hrvatskom tjedniku* korištenjem vrlo sličnoga pristupa otkrio kako je Nikola Lipak još jedna od lažnih žrtava navedenih na mrežnome jasenovačkom popisu. Ovdje, znači, nije učinjeno ništa novo u smislu vrste pretrage. Jedina je razlika to što se ta pretraga dobrim dijelom automatizirala i time značajno ubrzala. Štoviše, spomenuti podatci o Milanu Mirkajloviću kao i podatci koji će biti spomenuti u nastavku teksta pripremani su već jedno dulje vrijeme, no za njihovu objavu se čekalo na primitak dodatnih potvrda točnosti radi postizanja veće vjerodostojnosti podudaranja. Odmah se može spomenuti da na slične dodatne potvrde čekaju već i drugi podatci i podudaranja, ali nešto više o tome u nastavku teksta.

BRANKO DABIĆ
Ime oca: DUŠAN
Godina rođenja: 1926
Mjesto rođenja: KOMOGOVIŃA
Općina rođenja: DONJI KUKURUZARI
Narodnost: SRBIN
Način smrti: UBIJEN
Stradao / la: OD USTAŠA
Godina smrti: 1942
Mjesto stradanja: U LOGORU
Logor: JASENOVAC
Stratište: -
Napomena: SZSJ64*ĐURO.1928; LUKIĆ*ĐURO.1928+28; IZ=5-76/

MILAN MIRKAJLOVIĆ
Ime oca: PREDRAG
Godina rođenja: 1939
Mjesto rođenja: STARA KRIVAJA
Općina rođenja: ĐULOVAC
Narodnost: SRBIN
Način smrti: UBIJEN
Stradao / la: OD USTAŠA
Godina smrti: 1942
Mjesto stradanja: U LOGORU
Logor: JASENOVAC

MILAN KARAVLA
Ime oca: SAVO
Godina rođenja: 1937
Mjesto rođenja: BRUSNICA MALA
Općina rođenja: BROD
Narodnost: SRBIN
Način smrti: UBIJEN
Stradao / la: OD USTAŠA
Godina smrti: 1942
Mjesto stradanja: U LOGORU
Logor: JASENOVAC
Stratište: -
Napomena: LUKIĆ=255

LJUBAN ĐURIĆ
Ime oca: PETAR
Godina rođenja: 1926
Mjesto rođenja: MAZIĆ
Općina rođenja: NOVI GRAD
Narodnost: SRBIN
Način smrti: UBIJEN
Stradao / la: OD USTAŠA
Godina smrti: 1942
Mjesto stradanja: U LOGORU
Logor: JASENOVAC
Stratište: -
Napomena: SUB-BN=27

Branko Dabić nije ubijen 1942. u Jasenovcu, već je umro 2009. u Sisku, a pepeo mu je danas u Gaju urni na Mirogoju. **Ljuban Đurić** nije ubijen 1942. u Jasenovcu, već je umro 1999. u Zagrebu i pokopan je na Miroševcu. **Milan Karavla** nije ubijen 1942. u Jasenovcu, već je umro 1999. u Zagrebu i pokopan je na Markovu polju. **Milan Mirkajlović** umro je 2004. u Zagrebu u 65. godini života, a vodi se da je pogubljen u Jasenovcu u dobi od pet godina ...

Groblja protiv tankočutnih ljevičara

Navoditi pogreške u mrežnome jasenovačkom popisu nije problem, ali u Hrvatskoj postoje ljudi koji ne žele ili ne mogu prihvatiti činjenice koje se kose s nekim komunističkim tvrdnjama. U te tvrdnje spada i jasenovački popis koji dokazano ima vrlo mnogo pogrešaka, a uređivan je od strane bivših komunističkih vlasti i održavan dalje u režiji djelatnika Javne ustanove Spomen-područje Jasenovac (JUSP) pod pokroviteljstvom Ministarstva kulture. Tako je u seriji ovih članaka objavljeno već više od tisuću poimeničnih pogrešaka koje je moguće detaljnije vidjeti na mrežnoj adresi <http://croatiarediviva.com/jasenovac-materijali/> i zato se slobodno može reći da je mrežni jasenovački popis neka vrsta masovne prevare. Naime, usprkos tome što su spomenute pogreške javno objavljene, izgleda da ne postoji volja da ih se ispravi, već ih se iz nekog razloga i dalje održava te se nastavlja rasipati novac poreznih obveznika. Kako neki od spomenutih ljudi koji imaju probleme s prihvaćanjem činjenice rješavaju njihovo košenje s komunističkim naukom i tvrdnjama? Jednostavno – one koji navode podatke koji proturječe komunističkim proglašavaju (filo)justašama. Znači li to da su u ovome slučaju nadgrobni spomenici također ustaški budući da na njima pišu podatci o smrtima koji se ne slažu s onima koji su dostupni na jasenovačkom popisu? Postoji li prema tome u okolici Zagreba, a možda i u samom Zagrebu

Ako uprava Jasenovca nije sposobna ili voljna dovesti stvari u red, zašto se to ne prepusti stručnim ljudima? Kakva je korist od održavanja laži osim da se podupire i podržavaju komunističke podvale i stvaraju podjele

te u ostatku Hrvatske još 'ustaških' spomenika koji možda tankočutnim jugoslavenskim ljevičarima narušavaju javni red i mir samim svojim postojanjem? I samo spominjanje istine lažljivcima je govor mržnje. Po opisanoj komunističkoj logici razmišljanja već spomenuti primjer groba Milana Mirkajlovića pokazuje da je odgovor potvrđan. U nastavku članka slijede dosad neobjavljivi podatci o još nekim od lažnih jasenovačkih žrtava za koje je podudaranje u imenu, prezimenu, godini rođenja i imenu oca otkriveno na temelju javno dostupnih podataka o grobljima, a do potvrde mjesta rođenja došlo se dodatnim istraživanjem kao i u slučaju Milana Mirkajlovića.

Branko Dabić, sin Dušana i Jelice, rođen u Komogovini 1926. godine, nije ubijen 1942. godine u Jasenovcu, već je umro 2009. godine u Sisku, a pepeo mu je danas u Gaju urni na Mirogoju. **Ljuban Đurić**, sin Petra i Marije, rođen u Maziću (odnosno obližnjem mjestu) 1926. (odnosno 1925.) godine nije ubijen 1942. godine u Jasenovcu, već je umro 1999. godine u Zagrebu i pokopan je na Miroševcu. **Milan Karavla**, sin Save i Jelene, rođen u Brusnici Maloj 1937. godine nije ubijen 1942. godine u Jasenovcu, već je umro 1999. godine u Zagrebu i pokopan je na Markovu polju. **Emil Kohn**, sin Karla i Julijane, rođen u Brčkom 1913. godine, nije ubijen 1942. godine u Jasenovcu, već je umro 1999. godine i pokopan je na Mirogoju. **Isak Papo**, sin Davida i Hane, rođen 1911. (odnosno 1912.) godine u Sarajevu nije ubijen 1942. godine u Jasenovcu, već je umro 1996.

godine i pokopan je na Mirogoju. Zbog raznolikosti materijala do kojih se dolazi prilikom traženja potvrde za mjesto rođenja moguće je pronaći i podatke osobe za koje ne postoje podatci u mrežnim stranicama groblja, ali se ipak pouzdano zna da su umrle nakon Drugog svjetskog rata usprkos tome što ih se navodi kao žrtve Jasenovca. U nastavku teksta navedene su samo neke od tih osoba, no može se reći da će ih u budućim člancima gotovo sigurno biti navedeno još i to čim se pronađu dodatne potrebne potvrde podudaranja.

Nikola Deverić, sin Nikole i Dragice, rođen u Gradišću 1914. godine nije ubijen 1942. godine u Jasenovcu, već je umro 1979. godine. **Jovan Dukić**, sin Matije i Ane (JUSP ne navodi ime oca), rođen u Velikoj Gradusi 1924. godine nije ubijen 1942. godine u Jasenovcu, već je umro 2001. godine. **Bosiljka Glavaš**, kći Petra i Anke (JUSP ne navodi ime oca), rođena u Šašu 1922. godine nije ubijena 1944. godine u Jasenovcu, već je umrla 2006. godine. **Branko Jungwirth**, sin Marka i Izele (JUSP ne navodi oca), rođen u Zagrebu 1916. godine nije ubijen 1941. godine u Jasenovcu, već je umro 1993. godine. **Milan Rađenović**, sin Rade i Milke (JUSP ne navodi ime oca), rođen u Donjoj Oraovici 1937. godine nije ubijen 1945. godine u Jasenovcu, već je umro 2003. godine. **Zvonko Vugrinčić**, sin Stjepana i Marije, rođen u Zagrebu 1921. godine nije ubijen u Jasenovcu (JUSP uopće ne navodi godinu smrti), već je umro 1989. godine. Mnoge od ovdje navedenih osoba su za vrijeme rata bile još djeca pa to ukazuje na jedan od načina na koji je kasnije nastajao mit o preko 20.000 djece ubijene u Jasenovcu.

Više puta dokazano da su podatci iz srpskih i komunističkih izvora krajnje nepouzdan

Ovo su bila jednostavna podudaranja u smislu da kod usporedbe podataka nije trebalo koristiti složeniju analizu da bi se zaključilo da se radi o istim osobama. Međutim, da bi neke usporedbe bile uspješne, složenija

analiza je ipak potrebna. Primjerice, kod Barbare Müller iz mrežnoga jasenovačkog popisa nisu navedeni ime oca, godina i mjesta rođenja, što je vrlo čest slučaj kod izvora podataka spomenutoga u napomenama za tu osobu - radi se naime o tzv. Popisnicama Anketnoga odbora za utvrđivanje istine u Vojvodini (AOISV) iz 2008. godine koje su nastale više od 60 godina nakon završetka Drugoga svjetskog rata i već su argumentirano diskreditirane u nekoliko prethodnih članaka. Ovo također znači da u potrazi za informacijama o Barbari Müller ima smisla poći od Vojvodine. Pravilnom pretragom moguće je saznati da je 1882. godine u Červenki tj. Crvenki u Bačkoj, znači u Vojvodini, Johanu i Elizabeti rođena kći Barbara Müller, ali i da je umrla tek 1956. godine, što bi značilo da je Barbara Müller još jedna lažna jasenovačka žrtva. Nadalje, u digitalnom arhivu Yad Vashema nema niti jednoga zapisa o Barbari Müller/Miller što je dodatan dobar pokazatelj pouzdanosti ovoga velikosrpskog izvora memorandumske tipa. Kod Cecilije Reiner, prema jasenovačkom popisu Židovke, pri čemu je izvor podataka isti kao i kod Barbare Müller, srbijanski 'anketari' nisu naveli ime oca, godine rođenja i smrti - znači nije naveden niti jedan valjani identifikacijski podatak. Razlog tome bi možda mogao biti to što se pažljivijim istraživanjem može doći do podataka da je jedna Cecilija Reiner, Hrvatica iz Jalšovca, rođena 1897., umrla 1970., tj. 25 godina nakon Drugoga svjetskog rata. Zbog manjkavih podataka iz jasenovačkoga popisa preuzetih iz Srbije ne može se sa

sigurnošću potvrditi da se radi o istoj osobi, ali taj nedostatak podataka i još više njegov memorandumski izvor je više nego indikativan. Kako se je Cecilija Reiner našla na jasenovačkome popisu? Čini se da su Srbi u svom memorandumskom uratku iz 2008. udovicu iz Subotice Ceciliju Aranyi, djevojački Reiner (Rajner), stradalau u Auschwitzu 1944. godine 'bratski' poklonili Hrvatima dijabolčno koristeći činjenicu da je žena istoga imena i prezimena rođena u Hrvatskoj. Postavlja se pitanje je li veća količina gluposti ili pokvarenosti kad se preuzimaju znanstveno smiješni podaci iz srbijanske memorandumske bajke ćosićevski nazvane Popisnice Anketnoga odbora za utvrđivanje istine? Već je više puta dokazano da su podatci iz srpskih i komunističkih izvora, a i onih službenih, koji bi trebali odražavati bar nekakav privid pouzdanosti, krajnje nepouzdan. Osim toga producirani su po udbaškom principu - sve slično, a opet različito - tako da se nikada sa sigurnošću ne može reći što je istina, a što laž. Primjerice, u jednom od prethodnih tekstova spomenuta je brojka od oko 5000 poimenično navedenih navodnih žrtava iz Jasenovca i Stare Gradiške iz optužnice protiv poglavnika Ante Pavelića. To je broj imena publiciranih u komunističkoj literaturi, a uz to kruže i razne druge 'originalne' verzije s manje ili više imena koje tek trebaju biti verificirane, ali o tome više uskoro. Nije upitna nevjerođostnost velikosrpskih izvora, to se nekako i podrazumijeva s obzirom na konstantu srbijanske političke mitomanije, međutim treba imati na umu da je nevjerođostnost konstanta komunističke politike i historiografije što se preko slijednika nastavlja i danas. To se može dobro vidjeti na primjeru još jedne jasenovačke žrtve s prezimenom Rajner (Reiner). Malo je podataka o Dragutinu Rajneru u jasenovačkome popisu - osim imena i prezimena navodi se da je Hrvat iz Zagreba i da je stradao u Jasenovcu, ali nema podataka o imenu oca te godini rođenja i smrti. Ovi podatci se temelje na popisnicama iz projekta 'Dotršćina' (1980.-1985.) s podacima o 'ubijenim žrtvama fašističkog terora i antifašistima grada Zagreba'. Zašto u tim 'popisnicama' nema imena oca i godine rođenja može se pretpostaviti na temelju osmrtnice Dragutina Rajnera, otac Vjekoslav, rođenoga u Zagrebu 1898. godine i umrloga 1975. godine. Kao što je u brojnim primjerima u prethodnim tekstovima pokazano, nema slučajnosti u Jasenovcu dok se i živi proglašavaju mrtvima da bi ih bilo više. Kao što se može vidjeti u prethodnom slučaju, u potrazi za čudnovatim lažima s nedostajućim podacima o ljudima koji su živjeli godinama i desetljećima nakon što su 'ubijeni' u Jasenovcu ne treba ići do Vojvodine - toga ima i u Hrvatskoj. Još jedan takav primjer na mrežnom jasenovačkom popisu je i Stevan Dokman, kojemu nisu navedeni ni ime oca ni godina rođenja - ipak, navedeno je da je rođen u malom sela Strmen iz okolice Sunje. 'Istraživači', tj. u ovom slučaju 'istraživačica' nije uspjela saznati niti jedan dodatan vitalan identifikacijski podatak, ali sigurna je da je Stevan Dokman 1944. godine stradao u Jasenovcu. Promakla joj je 'sitnica' da je Stevan Dokman iz sela Strmen kod Sunje, sin Stojana i Kate, rođen 1918. godine zapravo umro 2007. u bolnici. Možda je to slučajnost, ali samo još jedna u dugom nizu onih koje se nekako (pre)često i gotovo nevjerođatno događaju baš u Jasenovcu. Za kraj zato vrijedi spomenuti još jedan primjer takve jasenovačke slučajnosti. U jednom od prethodnih članaka je spomenuto da se na popisu preživjelih Židova u Zagrebu nalazi i David Atijas, rođen 1926. godine, pri čemu nije navedeno tko mu je otac i gdje je rođen, ali je zbog širega konteksta u tom članku imalo smisla pretpostaviti da se radi o Davidu Atijasu, koji je prema mrežnom jasenovačkom popisu rođen 1926. godine u Sarajevu, a ime oca mu je Jakob. Dodatnim istraživanjem ne samo da se može zaključiti da se u tim slučajevima zaista radi o istom Davidu Atijasu, Jakobovu

sinu, nego se može saznati i to da je umro 1993. godine. Svakako nije ubijen 1942. u Jasenovcu kako se to navodi u mrežnom jasenovačkom popisu. Ponovno se potvrđuje da slučajnosti u Jasenovcu praktički nema. U jasenovačkom popisu je još jedan David Atijas, prema navedenim podacima malo stariji, rođen 1923., otac mu se također zove Jakob, a dodano mu je i drugo ime Juda. U Yad Vashemu osim dva podatka iz velikosrpskog pamfleta 'Spisak žrtava rata' nema drugih zapisa koji bi potvrdili da se radi o stvarnoj žrtvi iz Jasenovca, a ne o klonu. Ovakve primjere se može nabrajati još dugo, no to će se ostaviti za buduće članke jer već i navedeni primjeri dodatno pokazuju još jednu stranu krajnje nesposobnosti ili podmukle perfidnosti sastavljača jasenovačkoga mrežnog popisa. Ovo je za sada dovoljno da se jasno pokaže da je izmišljanje nepostojećih zločina još jedna metoda za umjetno povećavanje broja žrtava.

Popisu očito nije cilj istina

Svi gore navedeni podatci jasno pokazuju da se Hrvatima ne pripisuju samo srpski, talijanski, njemački i partizanski zločini, već im se zločini u nedostatku stvarnih i izmišljaju. Kakvi to ljudi proizvode takve umne tvorevine i potom ih još ustrajno održavaju? Zašto tako podmuklo blate vlastiti, dakle ne tuđi, nego vlastiti narod? Radi li se tu o čistoj zlobi, tj. jugoslavenstvu? U slučaju početnih komunističkih stvaratelja odgovor je vjerojatno potvrđan - komunizam se prečesto pokazao kao tvorevina izrazito protivna ljudskoj prirodi i čovjeku te je donosio je mnoga zla, a i u konkretnome je slučaju Hrvatskom u sklopu Jugoslavije u vrijeme nastanka jasenovačkog popisa upravljao komunistički diktator i zločinac Josip Broz Tito. No što je s današnjim djelatnicima u nezavisnoj Hrvatskoj koji održavaju popis? Možda treba koristiti Hanlonovu oštricu: „Ne pripisuj zlobi ono što se odgovarajuće može objasniti nesposobnošću“. Ali ako već nisu sposobni ili voljni dovesti stvari u red, jer na ponude za pomoć u uklanjanju pogrešaka nikad nije bilo reakcije, zašto se to onda ne prepusti stručnim ljudima koji su voljni raditi? Kakva je korist od održavanja laži osim da se podupiru i podržavaju komunističke podvale i stvaraju podjele?

Dragi čitatelji, na temelju predstavljenih podataka slobodno se može reći da je možda i u vašoj blizini živjela ili još uvijek živi navodna žrtva Jasenovca. Želite li to sami provjeriti, dovoljno je posjetiti stranice mrežnog jasenovačkog popisa <http://jusp-jasenovac.hr/Default.aspx?sid=7618> i provjeriti. Ako se ne snalazite sa sučeljem, možete podatke za provjeru poslati na adresu elektroničke pošte jasenovacki.popis@gmail.com i zamoliti za pomoć. Nadalje, ako ste slučajno župnik ili osoba koja lako i legalno može pristupati podacima u crkvenim knjigama, slobodno se obratite da vam se pošalje popis ljudi s mrežnoga jasenovačkog popisa koji su prema podacima rođeni u župi za koju imate opisani pristup crkvenim knjigama. Tako možete i samostalno izvršiti ciljani uvid za manji broj osoba i provjeriti je li slučajno neka od njih zapravo umrla izvan Jasenovca ili je možda još uvijek živa. Što se više osoba odazove ovome pozivu, tim je vjerojatnije da će se pronaći novi i kvalitetni dokazi protiv laži u mrežnom jasenovačkom popisu. Da je tome popisu cilj promicati istinu, sve odavno spomenute pogreške već bi bile ispravljene, a ne aktivno održavane i još uvijek dodatno uvećavane zapisima o novim osobama. Naime, za neke od tih novih osoba je u prethodnim člancima također uspješno pokazano da su zapravo lažne žrtve. Prema tome, može se zaključiti da je tom popisu uz podatke o stvarnim žrtvama cilj širiti i tisuće lažnih podataka, a protiv laži se itekako treba boriti istinom.